

РЕШЕНИЕ

№ 3609

гр. София, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 129-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА

при участието на секретаря ИВЕЛИНА ОГН. ИВАНОВА
като разгледа докладваното от ГЮЛЯЙ Ш. КОКОЕВА Административно наказателно дело № 20221110210255 по описа за 2022 година

За да се произнесе, съдът взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН и е образувано по жалба на Л. Ц. Ц., депозирана чрез а. К., против НП изх.№ СОА22-РД11-685/30.06.2022 г. на Зам. Кмет на Столична община, с което му е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 50 лв. на основание чл. 178 "е" от ЗДП за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, поради което като допустима е приета от съда за разглеждане.

С жалбата се изразява становище, че НП е неправилно, незаконосъобразно и постановено при съществени нарушения на процесуалните правила. Поддържа се, че жалбоподателят не е извършил твърдяното нарушение, че уведомлението за съставен фиш е било поставено на автомобила в отсъствие на нарушителя, а жалбоподателят е оспорил така издадения му фиш, при което му е съставен АУАН, въз основа на който е издадено НП. При тези обстоятелства се счита, че задължение на актосъставителя е било да изиска от жалбоподателя да попълни декларация и/или да заяви по реда на чл.188, ал.1 ЗДвП дали именно той е управлявал и съответно паркирал автомобила на посочените във фиша дата и място. Претендира се неясно описание на обективните признаци на нарушението в АУАН и НП, с което се счита, че е ограничено правото на защита на жалбоподателя да разбере за какво деяние е санкциониран. Визира се като нарушена нормата на чл. 57 ал. 1 т. 5 от ЗАНН, поради липса на посочено точно място

на извършване на нарушението – в коя част на улицата е извършено паркирането, на кой тротоар, от коя страна, в каква посока. С тези съображения се моли за отмяна на обжалваното НП.

С жалбата е направено искане за допускане на двама свидетели при режим на довеждане, но доколкото такива не са доведени и в хода на производството това искане не е поддържано от процесуалния представител на жалбоподателя и не е уточнено какви факти ще се установяват с техните показания, такива свидетели не са разпитвани.

В съдебно заседание, жалб. Л. Ц.а, редовно призован, чрез адв. К., не се явява, като се представлява от адв. Полина К., която поддържа жалбата. Към съображенията за незаконосъобразност на обжалваното НП, изложени в жалбата добавя и липса на компетентност на актосъставителя и АНО. По отношение на снимките, представени с преписката, счита, че същите не могат да се ползват за веществени доказателствени средства, поради това, че не отговарят на изискванията на чл.189, ал.15 ЗДвП. С тези съображения моли за отмяна на НП и за присъждане на направените разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от юрк. К. която моли за отхвърляне на жалбата, като неоснователна. Счита, че компетентността на актосъставителя и АНО е доказана от представените писмени доказателства, а липсата на снимков материал намира, че не може да дерогира установеното от актосъставителя. Поддържа, че неустановяването по категоричен начин на лицето, което е паркирало автомобила не е основание за отмяна на НП, тъй като собственикът на същия се е явил и не е определил друг човек като ползвател на автомобила. Моли за потвърждаване на НП и за определяне на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

На 19.05.2022 г., около 12:37 часа, св. П. П П.в – контролър „сила“ и „зелена“ зона/ТОИ инспектор в ЦГМ към Столична община, в гр. София, се движел по ул. „Ангел Кънчев“ и видял лек автомобил „Т*****“, който бил паркиран на тротоара пред №15 на ул. „Ангел Кънчев“. Изчакал появянето на водача около 5 минути, но тъй като никой не дошъл до автомобила, съставил неприсъствен фиш за глоба в размер на 50,00 лева срещу собственика на автомобила – Л. Ц. Ц., за нарушение на чл.94, ал.3 ЗДвП, изразило се в неправилно пракиране върху тротоар, поставил фиша на чистачката на автомобила и си тръгнал.

Л. Ц. Ц. подал възражение срещу фиша, с оглед на което срещу него бил съставен АУАН бл. №003032/08.06.2022 г. от св. П. П П.в – контролър „сила“ и „зелена“ зона/ТОИ инспектор в ЦГМ към Столична община, в присъствието на нарушителя и двама свидетели на съставяне на акта. Нарушението било описано по следния начин: „на 19.05.2022 г., в 12.37 часа е установено паркиране на собствения

му автомобил „Т*****“ на ул. „Ангел Кънчев“ №15, върху тротоара, на място неопределено за паркиране, на МПС, с което пречи на пешеходците.“ Посочено е, че актът е съставен, след подадено възражение срещу съставен фиш за налагане на глоба, на осн. чл.186, ал.2, вр. чл.67, ал.2, т.1 и чл.189, ал.1 ЗДвП. Така съставеният АУАН е предявен на Л. Ц., който вписал възражение в него, а именно, че отразеното в АУАН не отговаря на обективната истина.

С оглед липсата на достатъчно конкретика в това възражение, допълнителна проверка не е направена, поради което въз основа на съставения акт на 30.06.2022 г. било издадено и атакуваното наказателно постановление, с което наказващият орган приел изцяло описаните в акта фактически констатации и правната квалификация на нарушението по чл. 94, ал. 3 от ЗДП. За него на основание чл. 178 "е" от ЗДП на жалбоподателя Ц. било наложено наказание "Глоба" в размер на 50 лв.

В хода на съдебното следствие като свидетел бе разпитан П. П. П.в – контролор „силя“ и „зелена“ зона/ТОИ инспектор в ЦГМ към Столична община - актосъставител, който изцяло поддържа фактите, описани в акта и чиито показания съдът кредитира изцяло, като искрени, последователни и непротиворечиви.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно наказателната преписка, както и от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателства, коментирани от съда по-горе.

Основателно е възражението на защитата, че приложените по делото снимки не могат да се ползват като веществено доказателствено средство, доколкото не отговарят на изискванията на чл.189, ал.15 ЗДвП – не са изготвени с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, но това не променя извода, че фактите, описани в АУАН и НП се доказват от показанията на актосъставителя, кредитирани съвместно със съставените от него писмени документи – АУАН №00303/08.06.2022 г. и фиш серия СО № 9085767/19.05.2022 г.

При така установената по делото фактическа обстановка и въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му и справедливостта на наложеното административно наказание, съдът прави следните **правни изводи:**

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, съгласно приобщената по делото заповед на Кмета на Столична община /л.15 от делото/. АУАН също е съставен от компетентно лице, за което по делото също е приложена заповед на кмета на Столична община №СОА-21-РД-95-62/11.03.2021 г. /л.16/, с която на осн. чл.167, ал.2, чл.168, ал.1 и чл.189, ал.1 от ЗДвП определя „Център за градска мобилност“ ЕАД /„ЦГМ“ ЕАД/ за служба за контрол по смисъла на чл.167, ал.2 от

ЗДвП, а за административни органи, осъществяващи контрол чрез разпореждане на принудителни административни мерки, съставяне на АУАН, съгласно чл.189, ал.1 ЗДвП и налагане на глоби с фиш, съгласно чл.186, ал.1 и ал.3 от ЗДвП определя служителите от служба за контрол от „ЦГМ“ ЕАД на длъжност „инспектор, контрол на паркирането“ и „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор“. От представеното в съдебно заседание заверено копие на Списък на служителите в сектор „Контрол паркиране „синя“ и „зелена зона“, запознати със Заповед №СОА-21-РД-95-62/11.03.2021 г. е видно, че със същата е запознат и св. П. П. П.в, като лице заемащо посочената длъжност.

НП е издадено в шестмесечния преклузивен срок по смисъла на чл. 34 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Описанието на нарушението и в акта, и в постановлението е направено с достатъчна пълнота и конкретика. Обстоятелството, че превозното средство не е описано като маса, а само като марка, модел и регистрационен номер, както и това какво е било разстоянието от автомобила до сградите, не води до извод, че е нарушена разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като изрично е посочено както в АУАН, така и в НП, че мястото не е било определено за паркиране на МПС. При това положение е ирелевантно дали така паркираното МПС е пречело на пешеходците или не и това обстоятелство не се явява съставомерно. Същото е правилно описано в АУАН и НП само с оглед онагледяване степента на обществена опасност на конкретното деяние.

В НП и АУАН изрично се сочи, че МПС е паркирано на тротоар на ул. „Ангел Кънчев“ конкретно пред №15, при което е ясно описано точното място на паркиране, а доколкото е посочено, че МПС е паркирано на тротоар, това как е било ориентирано превозното средство спрямо пътното платно е ирелевантен въпрос.

Съгласно разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП, паркирането на тротоар е само едно изключение и то само на определените от собственика на пътя или администрацията места/ респективно принципно е забранено при липса на такова разрешение/, а доказателства, че има такова разрешение, не са ангажирани, напротив, събраха се гласни доказателства /чрез показанията на актосъставителя/, че там паркирането не е било разрешено. Възражения, че паркирането на процесното място е било разрешено не са направени в нито един момент от хода на АНП. След като не е разрешено паркирането върху тротоар на процесното място, въпросът как точно е било паркирано МПС и имало ли е възможност за преминаване на пешеходци е ирелевантен и факти в тази насока не се дължат. Нормата на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП реално визира изключения от общата забрана да се паркира върху тротоар, санкционната норма визира санкция за водач на МПС, който паркира на тротоари в населените места извън разрешените за това места, поради което няма противоречие между фактическото

описание на нарушението, посочената като нарушена норма, допускаща изключение от общото правило и нормата, визираща налагане на санкцията. Поради това съдът намира, че в хода на производството не са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са нарушили правото на защита на жалб. Ц., с оглед на което и възраженията в тази насока са неоснователни.

Съдът намира, че правилно административно-наказващият орган е констатирал нарушение по чл. 94, ал. 3 от ЗДП, като е отнесъл фактите към хипотезата на правната норма. От доказателствата по делото се налага извод за това, че именно жалб. Ц. е паркирал собствения си лек автомобил на тротоара на ул. „Ангел Кънчев“ №15. Вярно е, че свидетели-очевидци на това обстоятелство липсват, доколкото св. П. П.в е констатирал и възприел вече паркирания автомобил, но във възражението си срещу съставения за извършеното нарушение фиш, жалбоподателят Л. Ц., не е въвел конкретно възражение досежно авторството на нарушението, поддържайки, че не той, а друго лице е извършило нарушението, а твърде общо е посочил, че отразеното в уведомлението не отговаря на обективната истина.

Съгласно чл.188, ал. 1 от ЗДвП: „Собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство.“

От редакцията на посочената разпоредба се налага несъмнения извод за това, че особено когато се касае за нарушения като процесното, при които липсва свидетел на самото паркиране и не може да се установи кое конкретно лице е паркирало автомобила, се презумира, че това е собственикът. Само, ако той изрично заяви пред контролния орган, че не той, а друго конкретно лице е управлявало автомобила и извършило нарушението, собственикът заявява този факт писмено под формата на декларация и в този случай АУАН се съставя на посоченото като водач лице. В противен случай и при липса на конкретно твърдение от собственика, че друго лице е управлявало МПС, именно собственикът отговаря за извършеното нарушение. С оглед на това, правилно и законосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя Ц.а за извършеното нарушение.

В настоящият казус може да се направи категоричен извод, че автомобилът, управляван от жалб. Ц., е бил паркиран на тротоара. Разпоредбата на § 6, т. 6 от ДР на ЗДП дава легална дефиниция на понятието "тротоар" и това е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци. В този смисъл жалб. Ц. не е следвало да паркира автомобила си на тротоара. При анализ на разпоредбата на чл. 94, ал. 3 от ЗДП може да се направи извод, че тази норма не разрешава паркирането на тротоара, а само указва, че това е допустимо само за местата, определени от

собственика на пътя при условията на разпоредбата, какъвто настоящият случай не е.

Правилно е била приложена и санкционната норма- чл. 178 "е" от ЗДП, тъй като именно в нея е предвидена санкция за водач на МПС, който паркира на тротоари в населените места извън разрешените за това места, каквото нарушение в случая е налице. Наложено административно наказание е в минималния предвиден от закона размер, поради което съдът го намира за справедливо и е лишен от възможност да го ревизира.

Съобразно събраните по делото доказателства, съдът намира, че случаят не е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Нарушението, което жалб. Ц. е извършил, не се отличава по своята степен на обществена опасност от останалите нарушения от този вид, за да се приеме, че същата е явно незначителна. Нарушението се характеризира с типичната за този род деяния обществена опасност. Поради това съдът намира, че не следва да прилага разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото и съобразно направените искания от страните за присъждане на разноски, съдът намира, че следва на Столична община да се присъди юрисконсултско възнаграждение. При определяне на неговия размер съдът съобрази разпоредбата на чл. 37, ал. 1 от ЗПП, в която е предвидено, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет – НЗПП. На следващо място съдът взе предвид, че за защита по дела по ЗАНН, чл. 27 "е" от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвижда възнаграждение от 80 лв. до 120 лв. Поради това и като прецени продължителността на делото и неговата сложност, съдът прецени, че следва да определи в полза на Столична община юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., тъй като делото е приключило в едно заседание, и не се отличава с фактическа и правна сложност.

Предвид основанията за потвърждаване на НП искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение в полза на жалбоподателя е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление изх.№ СОА22-РД11-685/30.06.2022 г. на Зам. Кмет на Столична община, с което на Л. Ц. Ц., с ЕГН:***** е наложено административно наказание "Глоба" в размер на 50 лв., на основание чл. 178 "е" от ЗДП, за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Л. Ц. Ц., с ЕГН:***** да заплати на Столична община, сумата от 80.00 лв., представляваща определено юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на [Глава XII от АПК](#) в 14-дневен срок от получаване на съобщението за обявяването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____